

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase, v právní věci žalobce: **P. Ř.**, zastoupený JUDr. Zbyškem Kordačem, advokátem se sídlem Na Florenci 15, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 30. 4. 2014, č. j. 59 Af 21/2013 – 105,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 30. 4. 2014, č. j. 59 Af 21/2013 – 105, byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství ze dne 3. 6. 2013, č. j. 13829/13-5000-14102-707678, kterým bylo k odvolání stěžovatele změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Tanvaldě ze dne 10. 9. 2012, č. j. 43543/12/188970507269, v části týkající se bankovního spojení a ve zbytku zůstalo rozhodnutí, jímž byla stěžovateli doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2006 ve výši 301.232 Kč a sděleno penále ve výši 60.246 Kč, nezměněno.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh odůvodnil tím, že by pro něj byl výkon napadeného rozhodnutí likvidační, neboť mu jeho současná ekonomická situace neumožňuje uhradit 361.000 Kč, které by měl na jeho základě zaplatit. Stěžovatel předložil přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2012, podle kterého byl dílčí základ daně 199.411 Kč. Z jím předloženého peněžního deníku vyplývá, že rozdíl příjmů a výdajů ke konci srpna 2013, činil 246.323,41 Kč a stav hotovosti byl ke stejnému datu 17.352,10 Kč. Stav prostředků na účtech tak byl - 91.252,21 Kč a celkový hospodářský výsledek byl - 456.769,04 Kč. Z nepeněžního deníku pak vyplývá, že odpis majetku (automobilu) činí 40.000 Kč. Stěžovatel zároveň uvedl, že neexistuje osoba, jíž by v důsledku přiznání odkladného účinku vznikla újma větší, než ta, která by vznikla jemu v případě výkonu napadeného rozhodnutí. Podané žalobě nebyl krajským soudem přiznán odkladný účinek pouze proto, že stěžovateli bylo povoleno posečkání úhrady daně včetně příslušenství daně i úroku z prodlení v celkové částce 592.520 Kč. Toto posečkání

však bylo povoleno pouze do 31. 10. 2014, přičemž stěžovatel nepovažuje za pravděpodobné, že jeho kasační stížnost bude vyřízena do konce října 2014.

Odvolací finanční ředitelství ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poukázalo na to, že stěžovatel neuvedl veškeré informace o svých majetkových poměrech, ale pouze o informace o stavu jeho podnikání. Rovněž poukázalo na skutečnost, že na základě žádosti stěžovatele bylo rozhodnutím Finančního úřadu pro Liberecký kraj, územní pracoviště v Tanvaldě ze dne 23. 10. 2013, č. j. 1100759/13/2608-248703-507725, povoleno posečkání úhrady předmětné daně včetně příslušenství do dne 31. 10. 2014, takže stěžovateli až do tohoto data nehrozí výkon napadeného rozhodnutí, a tedy ani jím tvrzená újma. Odvolací finanční ředitelství také poukázalo na skutečnost, že stěžovatel je oprávněn o toto posečkání znovu požádat. Vzhledem k výše uvedenému má odvolací finanční ředitelství za to, že stěžovatel neprokázal vznik tvrzené nepoměrně větší újmy, a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl, neboť nebyly splněny předpoklady podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s.

Podle ust. § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

U opravných prostředků mimořádných, mezi něž patří i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 581/06, podle něhož je účelem odložení vykonatelnosti rozhodnutí „*vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*“).

Základním smyslem institutu odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu vůči těm, kdo z podnikání nedosahují účetního zisku, ale jde o zabránění stavu, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena jeho existence, a to před pravomocným rozhodnutím soudu o přezkoumání napadeného správního rozhodnutí.

V projednávané věci je ze stěžovatelem předložených listin zřejmý rozsah jeho hospodaření, tedy v jakém rozmezí se pohybují jeho příjmy a výdaje. Nejvyššímu správnímu soudu je však z obsahu soudního spisu známa i skutečnost, že stěžovatel využil možnosti podat žádost o posečkání úhrady daně z příjmů fyzických osob včetně příslušenství a rozhodnutím Finančního úřadu pro Liberecký kraj, Územní pracoviště v Tanvaldě ze dne 23. 10. 2013, č. j. 1100759/13/2608-248703-507725, bylo posečkání povoleno do 31. 10. 2014. Stěžovateli tedy v současné době nehrozí výkon napadeného rozhodnutí, a tudíž ani jím tvrzená újma. Vstupní podmínka pro přiznání odkladného účinku, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro žalobce znamenat újmu, tak není splněna. Není proto ani důvodu zabývat se tím, v jakém poměru je újma stěžovatele spočívající v naplnění jím napadeného rozhodnutí vůči eventuální újmě státu, kdyby toto rozhodnutí zatím naplněno nebylo. Stěžovatelovo tvrzení, že do 31. 10. 2014 nebude o jeho kasační stížnosti rozhodnuto, nemá žádný reálný podklad.

pokračování

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud odkladný účinek podané kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu